

trški kaplan g. Franc Strmšek. V presunljivem govoru, dovršenem po obliki in neprekosljivem po notranji vrednosti, je opeval zvone, ki naj oznanjajo, kakor daleč so slišni, slava Bogu v višavah pa mir zemljanom. — Pripomniti je, da sta bila manjša zvona vsled disonance s prvim dvakrat vlita. Važen migljaj za naročevalce zvonov, da se ni treba slepo zanesti, pa zvone brez izvedenske preskušnje prevzeti.

Poboj v Kočnem. Dne 4. t. m. ob priliki blagoslavljanja novih zvonov pri podružnici Sv. Treh Kraljev je prišlo v Kočnem pri gostilni Dreo na okrajni cesti do obžalovanja vrednega dogodka. Trije mirni fantje iz Move vasi pri Slov. Bistrici so se vračali zvečer domov iz Studenic, kjer so bili na obisku pri stricu. Ko pridejo do gostilne Dreo, jih je napadlo več oženjenih možakarjev in razvil se je pretep, ki se je končal z ubojem. Eden izmed bratov Feis se je zgrudil na tla težko poškodovan, njegov brat in še en drug fant sta pa dobila tudi več poškodb. Težko ranjeni Feis je drugi dan umrl na zadobljenih poškodbah. Žalostno je, da se je v tej, dosedaj mirni vasi dogodil tak zločin, še bolj žalostno pa je to, da so glavni povzročitelji zločina oženjeni možje, ki bi morali imeti že nekoliko pameti.

Ročna borba med šmargečkimi Sokoli in rošnjaškimi fanti v Rošnji pri Smigovcu. Od St. Janža na Dravskem polju poročajo: V nedeljo, dne 4. novembra se je vršila pri Smigovcu v Rošnji takozvana »Plesna veselica«, v resnici pa je bila divjaška veselica šmargečkih zloglasnih Sokolov z učiteljem Jarcem in njegovo milostljivo na čelu. Takšnega dirindaja še ni bilo v Rošnji. Celo noč se je vpilo in tulilo prav po sokolski navadi tako, da nam ni bilo mogoče zatisniti očesa. — Slišali smo tak vik in krik, da smo mislili, da je to noč obrana vsa zverina celega sveta pri Smigovcu. Ko je bilo že vse pijano, so začeli Sokoli metati prazne kozarce iz kota v kot, mi Rošnjačani pa smo jim pomagali, da če smo izzivani, tudi znamo v ročni borbi z kozarci nastopiti, čeprav nismo telovadci Sokoli, Jarčevi trabanti. Pokazali smo jim, da v Rošnji ni prostora za sokolske razgrajče in smo jih vso noč vadili v ponižnosti in premagovanju samega sebe. Vi šmargečki nočni tički-Sokolovi, najbrž ne boste več prišli razgrajati k nam mirnim Rošnjačanom in vam tudi odsvetujemo. Mi rošnjaški fantje smo prepošteni, da bi se pajdali s takšno sokolsko pretepaško družbo. Sicer pa vi fantje šmargečani niste krivi toliko svojih slabih razvad, a vi ne morete biti boljši, kajti učenec ni nad učiteljem! Mi vas le pomilujemo radi vaše zaslepljenosti, da se daste za nos voditi od orjunskih učiteljev Jarc-Kovačič, ki se vam za hrbtno v pest smeje. Mi rošnjaški fantje pa se ne damo za nos voditi od liberalnih zgagarjev, tudi s kakšno plesno veselico in ne s sladko smejočo šmargečko nas ne bosta preslepila, ker imamo že toliko pameti sami, da vemo, kam pes taeo moli. Smigovca in njegovo ženo pa bo menda tudi pamet srečala, da ne bosta več dajala prostora pod krinko »plesne veselice« za ročno borbo s kozarci. — Zdravo!

Novice iz Loč. V nedeljo, dne 28. oktobra, se je vršil ob obilni udeležbi ustanovi občni zbor orlovskega odseka v Ločah. Priglasenih je 32 mladeničev, med temi 8 bivših vojakov. Bog živil Le krepko naprej! — Za misijone so naša vrla dekleta nabrala 3820 K in razprodala še 28 misijonskih koledarjev in 24 »Katoliških misijonov.« Sedaj je v teku pobiranje za naše dijake. Bog daj veliko sreče!

Smrt uglednega našega pristaša. Pri Sv. Barbari v Halozah je umrl po hudi bolezni posestnik in župan gosp. Anton Arbeiter. Bil je zvest naročnik »Slovenskega Gospodarja.« Dalje je bil predsednik tukajšnjega izobraževalnega društva, načelnik kmetijske podružnice, blagajnik Podpornega društva za uboge šolarje itd. Z dušo in telom je bil somišljenik SLS, na katere program je bil tudi izvoljen županom občine Gruškovca. Sploh je bil mož zelo veren, poštenjak in gostoluben ter skrben oče svojim otrokom, sosedom pa dober sosed. Vdovi in otrokom izrekamo sožalje, rajnemu pa želimo, naj v miru počiva!

Opomin od Velike nedelje. Že četrto leto krije zemlja našega nezabljenečega č. g. župnika Menharta. Tužno se mi zdi, ko se večkrat spominjam na najine pogovore, berem njegove spodbujajoče besede, katere mi je blagopokojni v življenju večkrat pisal na bojišče. A danes ga ni več! Le njegov spomenik zazre moje oko, ko pridem na velikonedeljsko pokopališče, a čakan že četrto leto, kdaj se bo vdelala v spomenik blagopokojnega slika. Prostor za isto je kamnosek že zaznamoval pri izklesanju napisu in pri tem je še danes ostalo. Slika noče sama v spomeniku. Velikonedeljski govore različno in da se pokopnemu ne dela krivice, pozivamo prizadetega, da da nemudoma napraviti njemu zaukazano delo, da se tako obvaruje nadaljnih sumničenj.

V Prekmurju je vse ljudstvo, razun verižnikov, proti srbski radikalni stranki. Vse obsoja one grde ljudi, ki so hoteli premotiti g. Siftarja in ga dobiti na svojo stran. Pašičevi agenti si sedaj niti med ljudstvo več ne upajo, tako so ljudje razburjeni in razjarjeni proti njim. Saj bi pa tudi bil vsak norec, kdor bi šel z radikali, ki nam s pomočjo Nemcev in Turkov nalagajo tako strašne davke.

Novice od St. Ilja pod Turjakom. Ustanovljeno imamo Sadjarsko društvo, ki pod vodstvom nadučiteljevim dobro napreduje. Pred kratkim je imelo sestanek, na katerem je poročal strokovnjak o vrstah sadja, ki v naših krajih najbolj uspeva, pred vsem bobovec in mašancl, za sadjevec je pa po izkušnjah najbolj priporočal domačo tepko. Kmetovalci! Poprimimo se sadjereje in sploh vseh kmetijskih opravil, ki nam jih navajajo kmetijski strokovnjaki. Mi se vse premalo zavedamo, da se pri naših kmetijah še da mnogo izboljšati. Zato večkrat kmetijsko-izobraževalne sestanke. — Letina je bila pri nas dobra. Skoraj vsak je zadovoljen spravljal svoje pridelke. Na dobro oddelanih

kmetijah je dal mernik posejanega žita 7—9 mernikov. Pri nekaterih kmetih je tudi sadje izvrstno obrodilo. Posebno v okolici St. Ilja imajo kmetje precej sadjevca za oddati. — Izobraževalno društvo z odseki se vstrajno giblje. Fantje in dekleta imajo svoje mesečne sestanke. Dekleta so pred kratkim vpisale igrice »Goslarica naše ljube Gospe«, ki je pod vodstvom g. kaplana dobro uspela. Fantje pa prirede igrice »Čevljar.« Igrice pri naših društvih naj bi ne bile pregoste. Dve ali tri igrice letno zadostujejo, kajti ako so prepogoste, izostane izobraževalno delo. Torej v naša društva več gospodarsko-vzgojnih sestankov, a manj igranj. Fantje in dekleta, prihajajte redno na sestanke! — Požarna bramba gradi nov Gasilni dom v bližini cerkve sv. Ahacija, ki bo pod vodstvom tukajšnjega predsednika požarne brambe kmalu dogotovljen. Požarne brambe imajo lep namen, pomagati bližnjemu v nesreči, toda razne prireditve pri nekaterih trajajo predolgo v noč, ki so navadno združene s popivanjem. Vse do prave mere, za vsako prireditve v društvih naj bi bila 9. ura zvečer meročajna, kar je več, je potrata časa in denarja, ako se prireditve vrši v gostilni.

Zopet kmalu kaj. Iz Dobrne pri Celju poročajo: Če bi bila Dobrna malo bolj združena z ostalim svetom, tedaj bi prišle prireditve kot je bila »Mlinar in svetova hči«, do prave veljave! Kajti igralci so se potrudili, da so občudovanja vredni! Naj jih zato vsaj tu javno zahvalimo za njihov trud! Bog jih živi! Pa zopet kmalu kaj!

Zalosten občni zbor demokratske stranke. Iz Sv. Petra pod Sv. Gorami nam poročajo: Ustanovni občni zbor JDS, ki se je dne 4. novembra t. l. vršil v prostorih našega dohtarja, je zelo klaverno potekel. Krog 20 hakov, ki so večinoma odvisni od dohtarja, je prišlo poslušat govornika. Ljudje so govorili, da pride neki Svincler razlagat demokratski evangelij politično nezrelim Šentpetranom, pa so se varali. Prišel je le Spindler iz Maribora. Dohtar v strahu, da bo moral govoriti golim stenam, je poslal kakor evangelijski kralj svoje hlapce — osebo malega šurekovega Jura — na vse pole in prelaze, da šentpeterske demokrate dovede skupaj, pa ne na pojedino; iste so bili deležni le Spindler in Zdošek, pa mogoče tudi priganjač šurekov Jura, kar nam pa ni znano. Znano nam je le to, da je žena Premrlečevega Joža — Marička tisti dan pokazala vso svojo kuharsko umetnost in celo dohtarja spravila do tistega okusa, katerega je za časa svojega 12 letnega študiranja medicinske vede popolnoma izgubil. Da je pa spravljal tistih par mandlov skupaj na zborovanje v svojo hišo (v javnem prostoru ni imel poguma) je vzrok njegov teror. — Sicer se po St. Petru itak ne damo terorizirati od njega, ker imamo v Kozjem boljšega in veliko bolj prijaznega zdravnika, kot je naš. Toliko za danes o dohtarju. — Prihodnjic pa še več!

»Naprednjakov« ne marajo nikjer. Od Sv. Petra pod Sv. Gorami smo prejeli. Pred kratkim je »Jutro« vabilo napredne učitelje, da kompetirajo na izpraznjeno nadučiteljsko mesto v Sv. Petru. Povdarjalo je, da je ljudstvo učiteljstvu zelo naklonjeno. O ja, ampak samo takšnim, kot je bil naš nezabni gospod nadučitelj Moric, ki se je pred kratkim poslovil od nas in za katerim žaluje cela šentpeterska fara. Da bi pa k nam prišel kak Kravarič, ki sliši na ime Janko ter se bolj zanima za frajlice, kakor pa za šolo — in katerega naš dohtar na vse kriplje pri vseh mogočih činiteljstvih protežira — temu mi odločno protestiramo. Če pa pride, se mu lahko zgodi isto, kakor naprednemu učitelju Gostinčarju, kateremu so »naprednemu učiteljstvu« naklonjeni Šentpetrani streljali v slovo pri odhodu. Vprašamo pa višji šolske svet, kako je to, da to človeče biva več časa v St. Petru, kot pa na svojem definitivnem mestu v Viršanju? Ljudstvo se zgraža nad takim početjem, zato pa kličemo merodajni oblasti: Zganite se! Po St. Petru prodaja svojo politično modrost dohtarjev sin Dušan, ki pravi, da bo tudi dohtar »vsega zdravilstva«. Pa zdaj še ni v nobeni univerzi vpisan, ker ne vemo, kje bi bila kaka univerza, ki bi sprejemala dijake »rez mature« — mogoče samo živinski padar Turšič v Desiniču na — Hrvatskem. Apnar Sodanjski Tinček se zelo zavzema, da bi prišel na izpraznjeno nadučiteljsko mesto napredni učitelj, v bojazni, da drugače demokratariji popolnoma izginejo iz šentpeterskega površja. Mi mu svetujemo, če že hoče kakšno karijero napraviti, pa naj gre v Beograd, kjer še veliko naprednega apna rabijo in komaj čakajo na našega Tinčka. Gotovo bo tam dobil kako kolajno, katera mu zelo manjka posebno tedaj, ko gre na slavnostno večerjo k dohtarju.

Demokratski shod v Podsredi. V nedeljo, dne 4. novembra se je po tritedenski agitaciji vršil pri nas shod JDS. Na shodu je bilo večjemu 20 ljudij, všteti gostje, ki so bili slučajno v gostilni, nekaj naših pristašev, trije samostojneži in trije govorniki JDS: eden iz Maribora (Spindler), eden iz St. Petra pod Sv. gorami (Kunej) in eden iz Brežic (Holly). Govorniki so povdarjali, da bi morali liberalci tako skupaj držati, kakor to delajo pristaši Slovenske ljudske stranke.

Naša prireditve v Kozjem. V nedeljo, dne 4. novembra je priredila Dekliška zveza v Kozjem igrice »Svoje glavna Minka.« Velika dvorana g. Podlinška je bila polna. Vre igralke so svoje vloge zelo dobro rešile in občinstvo ni štedilo s ploskanjem. Društveno življenje je začelo v kozjanskem okraju prav lepo napredovati.

Cene živil v Avstriji in Nemčiji zopet strahovito rastejo. Vrednost avstrijskega denarja zopet pada. Ošabne Nemce strašno tepe šiba usode. — Na naših tržiščih z žitom in moko pa se opaža rahlo padanje cen. Izvoza za žito in živino ni skoro nobenega. Amerika in Rusija zakladata Evropo z žitom. Živine pa imajo že povsod sami dovolj.

Gospodarstvo

IZ SEJE KMETIJSKE DRUŽBE.

Dne 6. t. m. se je vršila seja glavnega odbora Kmet. družbe. Iz predsednikovega in tajnikovega poročila bi bilo posneti nekaj važnih točk, kakor n. pr:

Emajlirana posoda, katero je prejšnje vodstvo družbe naročilo brez vedenja glavnega odbora in ki obtežuje bilanco za več sto tisoč kron, se je začela zopet razprodajati. Sklene se opozoriti podružnice potom okrožnice na to blago.

Vino. Predsednik g. profesor Jarc povdarja važnost trgovskih pogajanj z Nemško Avstrijo glede izvoza naših vin in po daljši utemeljitvi se sprejme predlog odbornika g. Košarja, prositi vlado, da pritegne k tem trgovskim pogajanjem po enega slovenskega eksperta od vinogradnikov in vinske trgovine.

Kuga in živinski sejmi. Radi kuge je prepovedanih več živinskih sejmov, kar je v ogromno škodo našim kmetovalcem. Ker v Sloveniji ni živinske kuge, ampak se ista razširja po prignani živini iz Hrvatske, ki se goni večinoma po prepovedanih potih na Stajersko, se sklene doseči, da dobi tuja živina na domačih sejmiščih svoj posebni oddelek in da pazi vlada bolj strogo na živinske mešetarje, katerim se naj podeli koncesija, ne pa samo obrtni list, kakor do sedaj.

Premiranje bikov se ne bo vršilo, ker vlada nima denarja. Odbornik Brenčič je v živih besedah slikal škodo, katera nastane iz tega za našo živinorejo. Pripomni, da je hotel ptujski okraj iz lastnih sredstev premirati bike, a je pokrajinska uprava to odklonila. Celo samopomoč je že prepovedana pod sedanjim centralističnim režimom.

Borza. Kmetijska družba pristopi kot član k novoustanovljeni ljubljanski borzi.

Vagoni, ki pridejo na Kmetijsko družbo v Ljubljano, se ne smejo od tamkaj več direktno pošiljati na kmetijske podružnice, ampak se morajo razkladati, potem se mora prositi za novi vagon in po zopetnem nakladanju se smejo šele odposlati. Reekspedacija je torej prepovedana, odkar je prevzela vlada južno železnico.

Skladišča. Ker rabi Kmetijska družba večja skladišča, se izvoli odsek, da poroča o tej zadevi in stavi potrebne predloge. Kmetijskim podružnicam po deželi se dovolijo skladišča, ako za nje prosijo in izpolnijo nekatere pogoje.

Prošnja za uvoz živinske soli iz Nemške Avstrije, katero je vložila Kmetijska družba v interesu naših kmetovalcev, še danes ni rešena od naše vlade vkljub temu, da bi se družba podvrgla najstrožji kontroli ter bi se prodajala sol po lastni ceni. Nemška Avstrija ne ve, kam s tem blagom, pri nas pa ga primanjkuje. Enoglasno se sklene, urgirati to prošnjo.

Solske počitnice. Kmetijska družba je prosila višji šolski svet za preložitve počitnic na jesenski čas. Prošnja je bila odklonjena, ker gre za kmečke koristi.

Udnina. Samostojni so zopet hoteli zvišati udnino na odločni ugovor naših odbornikov in na konkretni predlog odbornika g. Brenčiča, da ostane stara udnina 20 din., so se uklonili.

Podpore. Številke so jasno pokazale, kako nam vlada od leta do leta zmanjšuje prispevke in podpore za gospodarsko šolstvo, govedorejo, prašičjerejo, drobnico, vinarstvo itd. Leta 1922 smo dobili državne podpore še okroglo 292.000 dinarjev, dočim smo dobili za leto 1923 samo 63.000 dinarjev, torej petkrat manj kakor lani, akoravno so se davki tako ogromno povečali. Za govedorejo smo dobili leta 1922 86.000 dinarjev, letos samo 36.000 dinarjev. Za prašičjerejo smo dobili lani 33.000 dinarjev, letos 17.000 dinarjev. Tako se črta pri vseh točkah. Zanimivo je, da je centralističnim samostojnim pri navedbi teh suhih števil zmanjkala sapa. Nato se je odobril račun bilance za leto 1922 ter račun izgube in dobička za leto 1922, kakor tudi proračun za leto 1924. Skupni promet za leto 1922 je znašal okrog 97.000.000 dinarjev.

Po razgovoru o nekaterih notranjih zadevah Kmetijske družbe se je seja zaključila, ker so štajerski odborniki morali odhiteti na vlak.

VINSKI TRG.

S

V zadnjem tednu minulega meseca so tudi največji vinogradniki Slovenije končali bratvo in zadnje brani mošti so kazali vsled izredno lepega in toplega vremena 20 do 22 stopinj po klosterneuburski moštni tehtnici. V istem razmerju, kakor se je stopnjeval sladkor, se je tudi zmanjševala kislina in strokovnjaki sodijo, da bodo letošnja pozna brana vina slična onim iz leta 1920. Vinogradniki, ki so brali že pred 15. oktobrom, so dosegli komaj od 14 do 15 stopinj sladkorja in njihovi mošti so vsebovali od 9 do 12 odstotkov kisline ter ne bodo boljši od lanskega pridelka. Letos je pač vsak vinogradnik spoznal na lastni koži, koliko se da zboljšati vinski mošt pri lepem vremenu, ako se čaka s trgatvijo. Pohvalno moramo omeniti, da je takih vinogradnikov vedno več in da so celo manjši posestniki čakali s trgatvijo do zadnjega časa. Prvo brani mošti so se prodajali od 14—16 K, srednji od 16 do 18 K, boljše kvalitete pa, ki so vsebovale 17—19 odstotkov sladkorja, pa po 19—22 K. Vina bodo tehtala povprečno 9—11 stopinj po maligandu in vinogradniki pravijo, da ga ne prodajo pod 22—24 K z ozirom na to, da je vinska letina glede množine tako slabo izpadla. Povprečno se računi na oral komaj 4—5 hl pridelka. Vinska trgovina se v Sloveniji še ni razvila; nekaj zavoljo pomanjkanja denarja, največ pa zavoljo tega, ker čakajo kupci, kako se bo razvil letošnji vinski pridelek. Stare zaloge so že zelo izčrpane in posebno letnik 1921, ki predstavlja danes le še blago za buteljke, je težko najti. V južnih delih naše države pa je leži mnogo vina iz leta 1922, toda tako slabe kakovosti, da se daljši prevoz teh vin niti ne izplača.

Nemška Avstrija je tudi imela slabo trgatve glede količine, kakovostno pa je mnogo boljša od lanske. Mošti so

tehtali povprečno 16—20 odstotkov ter so se prodajali po 6—8000 avstrijskih kron liter. Uvoz iz Jugoslavije počiva radi izredno visoke uvozne carine, ki znaša 60 zlatih kron za liter.

Na Madžarskem so z bratvijo prav zadovoljni glede kakovosti. Navadni mošči so se prodajali po 6—700 K, finejše blago pa po 900—1000 K za liter. Izvoza ni.

Cehoslovaška je pridelala malo vina in radi tega so cene nekoliko poskočile. Izvoz naših vin je v Cehoslovaško nemogoč radi visoke uvozne carine, ki znaša 5 čK, dočim se že dobi boljše blago v domovini po 6 čK.

V splošnem se lahko trdi, da se je v srednji Evropi pridelalo letos mnogo manj, zato pa boljše vina kakor lani in da so radi tega cene za letošnji pridelek sorazmerno višje od lanskega.

Pokrajinska zveza Jugoslov. vinogradnikov za Slovenijo ima svoj ustanovni občni zbor v nedeljo, dne 2. decembra t. l. ob 10. uri v Mariboru v Narodnem domu z naslednjim dnevnim redom: 1. Volitev izvrševalnega odbora (predsednika, podpredsednika, tajnika, blagajnika in pet odbornikov) društva ter treh delegatov za občni zbor Glavne zveze; 2. Računsko poročilo začasnega odbora in odobritev računov; 3. Poročilo o položaju vinarstva v Jugoslaviji s posebnim ozirom na Slovenijo, o vinski krizi in kako ji od pomoči; 4. Slučajnosti. Po § 14. društvenih pravil tvori občni zbor pokrajinske zveze vinogradnikov: predsednik in po dva delegata vsakega krajevnega vinarskega društva v Sloveniji, s pravico glasov v razmerju števila članov dotičnega krajevnega društva; po trije delegati vsake zveze kmetijskih združenj in Kmetijske družbe v pokrajini ter vsi vinarski strokovnjaki v javni službi te pokrajine, s po enim glasom. Vsi navedeni, kakor tudi drugi člani krajevnih vinarskih združenj in ostali nečlanjeni vinogradniki, ki žele pristopiti organizaciji ter sodelovati pri ureditvi razmer našega ogroženega vinogradništva, se prijazno vabijo, da se ustanovnega občnega zbora pokrajinske zveze vinogradnikov sigurno udeležijo. Začasni odbor se je obrnil na prometno ministrstvo, zaradi znižanja voznih cen po železnicah na polovico in pričakovali je, da se bo prošnji ugodilo. Natančneje se objavi pravočasno. Maribor, dne 7. novembra 1923. Začasni odbor Pokrajinske zveze jugoslovanskih vinogradnikov: Puklavc, predsednik. Zabavnik, tajnik.

Vinski kupci, pozor! Od Sv. Eme poročajo: Pri Sv. Emi v Roginski gorci in okolici se dobi dovolj dobrega belega in rdečega novega ter starega vina. V vašem interesu je, da prevzamete vino od gospodarjev-pridelovalcev. Na vsak način bode ceneje, kakor če ga dobivate od prekupovalcev. Od postaje Mestinje do Pristave je eno uro hoda; vozite se lahko tudi s postiljonom vsako jutro ob pol 10. uri in nazaj ob 4. uri popoldne.

Kmetijski pouk po deželi. Oddelek za kmetijstvo priredi v drugi polovici meseca novembra sledeča predavanja na Stajerskem in v Prekmurju: V nedeljo, dne 18. novembra: 1. Cirkovce, o bolezni rastlin, Zupanc J. 2. Oplotnica, o kletarstvu, Stamberger. 3. Križevci v Prekmurju, o poljedelstvu, Pavlica. V nedeljo, dne 25. novembra: 1. Hajdina, o bolezni rastlin, Zupanc J. 2. Hotiza v Prekmurju, o kmetijstvu, Vojsk. 3. Gradišče v Prekmurju, o živinoreji, Pavlica.

Živinski sejmi bodo v mariborskem okraju prihodnje dni otvorjeni. Na prošnjo živinorejcev je naš poslanec Fr. Zebot pri vladi posredoval, da se sejmi v krajih, kjer ni več slinovke, čimprej otvorijo. Dobil je zagotovilo, da bodo najprej odprti sejmi v Mariboru.

KOKOS IN NJENI POJEDUHI (MRČESI).

Pojeduhi so razni mrčesi, radi katerih trpi kokoš in sploh perutnina pri hiši.

Na prvem mestu moram omeniti ptičje grinte, ki so prav za prav najhujši pojeduh ali perutninski mrčes. Po dnevi je ptičja grinta skrita v temnih razpoklinah desk ter kolov, iz katerih je sestavljen kurnik, pa tudi skrita v gnezdih, na katerih kokoši nesejo. Ta mrčes napade po noči kokoš, jej izsesava kri in jo moti v ponočnem počitku.

Omeniti je med perutninskimi mrčesi bolcho, ki se nahaja v razpoklinah zidovja in v prahu na tleh, ter perutninske stenice, ki niso nič manj krvoločne kakor one, ki ropajo človeku mirne noči in ga silijo v jutro rano na mogo.

Kdo bi ne znal ali vsaj že ne slišal o kurji uši? Kurja uš si izvoli svoj prostor pri kuri ali na vratu ali na zatilniku pod grebenom, sploh na delih njenega života, kamor ne more s svojim kljunom, da bi jo pobrala in se je rešila.

Osobito kokoši, ki valijo, napadajo hudo ti pojeduhi in ni čuda, da najpridnejša valjivka pogosto in celo popolnoma zapusti svoje gnezdo. Primorana je radi uši in drugih pojeduhov zapustiti gnezdo, zapustiti proti naravnemu nagonu, ker brez človeške pomoči ni več zmožna zadostiti svoji dolžnosti.

Glavni vzrok, da so kokoši ušive in od zgoraj omenjenih pojeduhov napadane, je nesnaga. Kakor se snaga pri reji domačih živali sploh ne more priporočati dovolj pogosto, tako tudi pri kurjereji. Da zabrani nesnago, ki redi in pomnožuje perutninske pojeduhe pri hiši, naj se kurnik ali mesta, kjer kokoš ali sploh perutnina prenočuje, pogosto čisti. Blato po zimi odstrani vsakih 14 dni, po leti pa vsak teden, če ni mogoče še pogostejše. Čimbolj ko je vroče poletje, tembolj je potrebno snaženje, ker se pojeduhi posebno redijo in množijo v vročem poletju.

Tudi gnezda, kjer ležijo kure, je treba prenoviti, staro slamo nadomestiti z novo. Najbolje kaže staro slamo, ki je služila dalje časa pri leganju, sežgati. Ako se vrže na gnojšče, si kokoš ali perutnina uši in druge pojeduhe zopet nabere ter nalovi pri brskanju. Da potrosiš med gnezda, na katerih nesejo kure, mrčesnega praška in zvepleni

cvet, ti je mogoče preveč. Ne sme ti biti preveč, da kakor hitro opaziš pomnožitev omenjenih pojeduhov, priskočiš na pomoč napadeni kokoši ter perutnini, natančno očistiš kurnik in druga mesta, ki služijo kokošim in perutnini sploh v prenočitve, jih očistiš z močno krtačo in celo umiješ s sodalugom. Pojeduhi, pred vsem uši, ki se drže kurjega života, se pri snagi ne bodo preveč razmnožili. Kokoš se jih bo zlahka ubranila ter očistila teh mučiteljev, ako ima priložnost, da se lahko koplje v: pesku, pepelu ali prahu. Kjer so kokoši na dvorišču, tam priskrbi tudi to kurjo kopeljo.

Če so pa pojeduhi se že tako pomnožili, da se jih ne moreš ubraniti ali jih iztebiti drugače, pomazi kurnik s toplim terom, stene okoli kurnjaka pa pobeli z apnom. (Dalje prihodnjč. — Samostanski kurjerec.)

RAZPREDELBA KMETIJSKIH GOSPODARSTEV.

Razločujemo velike, srednje in male posestnike. Napredek in opravilo vseh teh je zelo neenako, čeprav se pečajo vsi z obdelovanjem zemlje. Sleherni izmed njih je tudi drugačnega pomena za državo in nje gospodarstvo. Seveda je pri vsakem odločilu intenziteta obdelovanja zemlje in krajevni gospodarski položaj.

Mali posestnik je tisti, ki ima do 100 oralov zemlje, srednji od 100 do 200 in veliki ali veleposestnik pa tisti, ki ima nad 200 oralov zemlje za obdelovanje. Z ozirom na zgornjo razporedbo, odnosno velikost poedinih gospodarstev so ponekod tudi večje ali manjše plosčinske mere, kar je odvisno od intenzitete kmetijskega obrata.

Veliki posestnik dela z glavo, oziroma duševnim vodstvom, srednji z glavo in rokami, mali pa se ukvarja skoro izključno z napornim fizičnim delom. Veliki posestniki imajo nastavljene gospodarske strokovnjake — oskrbnike in adjunkte — ki vodijo celokupno gospodarstvo. Vsak posamezen strokovnjak vodi svojo posebno panogo, recimo vinogradništvo in sadjarstvo, v zvezi s kletarstvom, ali poljedelstvo s travništvom, živinorejo in mlekarkstvom, ali pa kakšno drugo gospodarsko panogo. Vsem načeluje ravnatelj, ki vodi celo gospodarstvo samostojno in predlaga o vsem eventuelno samo račune svojemu gospodarju.

Na teh posestvih se dela po najmodernejših principih kmetijske vede in prakse, — z raznovrstnimi tehničnimi sredstvi, to se pravi ne toliko z rokami, kakor s stroji in umom. Z ozirom na boljše uporabo kmetijskih strojev je uspeh na velikem posestvu najlepši in čisti dobiček največji. Producira se največ za veletrgovino. Zato je veliki posestnik tudi velikega pomena za državo glede izvoza in prehrane širokih množic delovnega ljudstva. Kako bi sicer živelo mnogobrojno uradništvo po mestih, delavci v tovarnah, vojaštvo in drugi sloji, ako bi nikdo ne proizvajal živeža v večjih množinah. Tega pa je, kakor že povedano, v stanu edinole veliki posestnik, ki s pomočjo kmetijskih strojev največje proizvaja.

Na veleposestvih najde veliko število siromašnih in delavnih ljudi svoj posel, stanovanje in zaslužek. Na teh so zaposleni rokodelci raznih strok, kakor strojniki, kovači, kolarji in drugi. Kravarji, volarji, kočijaži in ponekod tudi rokodelci dobivajo stalno plačo v denarju in naravnih ali deputatu ter si rede svinje in kokoši. Ako so bili pošteno in delavni, dobe v starosti navadno tudi vzdrževalnino in dosmrtno streho. Veliko dobrega store lahko torej veleposestva za revno ljudstvo in njega življenjski obstoj.

Srednji posestnik se mora praktičnemu kmetijskemu gospodarstvu že bolj posvetiti. Tudi on ima uslužbence gospodarske stroke, toda glavni upravitelj je običajno sam, ako se ne peča s kakim postranskim poklicem, kar se čestokrat dogaja. Na srednjem posestvu so vse gospodarske panoge medsebojno združene kar najtesneje. Ena panoga pomaga drugi do uspeha. Srednji posestnik dela s pomočjo kmetijskih strojev, ki nadomestujejo drago ročno delo v visoki meri. Tudi on si najme najraje stalnih delavcev, ki opravljajo vsa poletna in zimska kmetijska dela ter imajo enak zaslužek in enake ugodnosti, kakor delavci na velikem posestvu. Srednja, pametno urejena kmetijska gospodarstva so za državo neprecenljive vrednosti.

Želeti bi bilo, da bi država podpirala vzorno urejena srednja in velika posestva ter jih smatrala za nekaj prekoristnega za svoj obstoj. V slučaju, da bi srednji in veliki posestnik ne gospodarila v prid sebi in državi, bi bila naloga državne uprave, da prevzame vodstvo celega gospodarstva po izkušenih strokovnjakih v svoje roke. Ta procedura bi bila potrebna zlasti na tistih posestvih žive in mrtve roke, kjer so se puhli nestrokovnjaki kot ostudni in nabrekli pajki naselili na krmila, svojemu žepu v prid, gospodarju in splošnemu kmetijstvu pa v nepregledno škodo.

Mali posestnik navadno nima tolikega vpliva na ustroj države, kakor srednji in veliki posestnik. On dela od zore do mraka in pestuje mater zemljo s svojimi žuljevimi rokami, pa si kljub temu ne more pomagati na noge. Temu se ni čuditi, če pomislimo, da nima za prodati nič drugega, kakor včasih par jajec ali kakšno kokoš, ki vsled starosti ne nese več jajec. In še to ubogi trpin sam pristrada. Vsako drugo ali tretje leto prodaja morebiti kako govedo ali svinjo, da poplača različne davke in skupi nekaj denarčkov za nakup obleke ali kak približek.

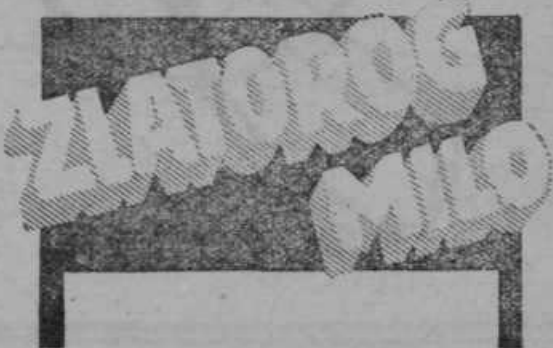
Razen tega se izmzgava malega kmeta čestokrat s tem, da imajo njegovi pridelki na trgu manjšo vrednost, kakor stvari, katere mora kupiti za neobhodne vsakdanje potrebe. Tukaj bi bile eksportne in importne zadruge zelo na mestu. Rokodelec in tovarniški delavec sta večkrat na boljšem od malega posestnika. Vendar bi se moglo goditi tudi temu boljše, ako bi znal svoje gospodarstvo urediti tako, da bi imel od njega kolikor mogoče veliko korist.

Mali posestnik, ki je ob enem rokodelec, izhaja boljše, kakor tisti, ki ni rokodelec. Zemljo obdeluje lahko njegova družina, on pa prisluži denar in s tem pripomaga

do večjega blagostanja svojega gospodarstva. Za domačo obrt se baš ni treba mnogo učiti. Takšno učenje tudi ni vezano s posebnimi stroški ter je velikega pomena za vsakogar, ki ima veselje do domače obrti. Kdor pa nima veselja na kmetih, naj prepusti rajši to drugim, zakaj brez veselja in trdne volje se nič velikega ne more doseči na tem svetu.

Mnogolično je življenje na deželi, kakor je mnogolično življenje tudi v mestih. Akoravno ljudje v mestih domnevno boljše izhajajo, kot ljudje na deželi, se vendar s tem še nikakor ne more reči, da so tudi bolj srečni. Kdo more trditi, da je ravno mali posestnik — ki poseduje tu in tam samo nekaj orlov hribovitega sveta, najbolj nesrečen na zemlji? Ne. On najde uteh v svojem delu, on je skromen v svojih potrebah in zadovoljen ter vsled tega nad vse srecen, — saj v delu je njegova gotova rešitev.

Vekoslav Stampar, kletar, Vinaria, Ptuj.

Pazite na obilne pene

ki jih daje Zlatorog-milo! Prati perilo z Zlatorog-milom je veselje, ker odstrani brez truda vsako nesnago. Kdor želi imeti lepo perilo, naj torej vzame samo ZLATOROG!

MESANJE UMETNIH GNOJIL.

Kdor hoče imeti povoljne uspehe pri gnojenju s umetnimi gnojili, jih mora znati pravilno uporabljati in o pravem času trositi. Ker vsebujejo posamezna umetna gnojila samo po eno ali dvoje hranilnih snovi, ne zadostuje navadno samo gnojenje z enim gnojilom. Profesor Wagnerjeva teorija o gnojenju pravi, da je brezuspešno vsako gnojenje, ako manjka le ena izmed štirih najglavnejših hranilnih snovi: dušik, kalij, fosforova kislina ali apno, odnosno, ako se nahaja ena izmed teh snovi v zemlji v nezadostni množini. Če dodajemo zemlji torej samo eno ali dvoje omenjenih hranilnih snovi, še nismo gotovi, da dosežemo pri gnojenju povoljne uspehe. Rastline potrebujejo vsako hranilno snov v zadostni množini, sicer ostanejo vse neizrabljene. Hranilne snovi v posameznih gnojilih je treba torej združiti in tako izpopolniti gnojilo. Zategadelj moramo posamezna gnojila mešati med seboj. Kupijo se lahko tudi že pomešana umetna gnojila, ki pa niso priporočljiva, ker se v njih nahajajo večkrat ničvredne snovi, ki jih moramo plačati enako drago. Najboljše je, da naročimo vsako gnojilo za se in ga po potrebi sami pomešamo. Mešanje pa ni ravno enostavno, kajti pripetilo bi se lahko, da bi z nepravilnim postopanjem škodovali vrednosti umetnih gnojil, ali jih v njih učinku popolnoma pokvarili.

Umetna gnojila, ki vsebujejo apno (Tomasova žlindra, apneni dušik) se ne smejo mešati s hlevskim gnojem. Hlevski gnoj namreč vsebuje dušik v obliki amonijakove spojine, ki se ne more družiti z apnom in izhlapi v zrak, ako pride z njim v dotiko. V drugih slučajih bi se zopet lahko pripetilo, da bi lahko raztopne hranilne snovi postale težko raztopne in učinek gnojenja bi bil nepopoln.

1. Hlevskega gnoja, gnojnice in stranišnega gnoja (fekalij) se ne sme mešati z apnom, lesnim pepelom, apnenim dušikom in Tomasovo žlindro; pri takojšnjem trošenju se pa lahko mešajo z amonsulfatom, čilskim solitrom, superfosfatom, koščeno moko, kalijevo soljo in kajnitom.

2. Apnenega dušika se ne sme mešati z amonsulfatom, superfosfatom in hlevskim gnojem; pri takojšnji uporabi se pa lahko meša s čilskim solitrom, kalijevo soljo in kajnitom. Meša se lahko tudi vsak čas z apnom, Tomasovo žlindro in kostno moko.

3. Amonsulfata se ne sme mešati z apnom, apnenim dušikom in Tomasovo žlindro, lahko se ga pa meša vsak čas s hlevskim gnojem, čilskim solitrom, superfosfatom, kostno moko, kalijevo soljo in kajnitom.

4. Čilski soliter se lahko meša samo neposredno pred uporabo z apnenim dušikom; vsak čas se pa lahko meša s hlevskim gnojem, apnom, amonsulfatom, superfosfatom, Tomasovo žlindro, kostno moko in kalijevimi gnojili.

5. Superfosfata se ne sme mešati z apnom, apnenim dušikom in Tomasovo žlindro, vsak čas se pa lahko meša s hlevskim gnojem, amonsulfatom, čilskim solitrom in kalijevimi gnojili.

6. Kostne moke se ne sme mešati z apnom, pač pa z vsemi drugimi gnojili.

7. Tomasove žlindre naj se ne meša s hlevskim gnojem, amonsulfatom in superfosfatom. Neposredno pred uporabo se pa lahko meša s kalijevimi gnojili. Vsak čas se jo lahko meša z apnom, apnenim dušikom, čilskim solitrom in kostno moko.

8. Kalijeve soli se ne sme mešati z apnom, apnenim dušikom in Tomasovo žlindro; lahko se pa meša s hlevskim gnojem, amonsulfatom, čilskim solitrom, superfosfatom, kostno moko in kajnitom. Enako tudi kajnit.

9. Apna se ne sme mešati s hlevskim gnojem, amonsulfatom, superfosfatom in kostno moko; neposredno pred

uporabo se pa lahko meša s kalijevimi gnojili. Meša se lahko tudi vsak čas z apnenim dušikom, čilskim solitrom in Tomasovo žindro.

Ivan Stampar, ekonom, graščina Ormož.

O V KORENINI PRISTNI VRTNICE.

O kateri vrtnici lahko rečemo, da je v korenini pristna? Stopiva k visokostebelni vrtnici, ki zalša svoj vrt ter jo ogleda dobro. Od tam, odkoder so poglale okulirane oči vejice, ki si jih prirezala v krono, od tam imaš prav za prav vrtnico. Debelce pod okuliranimi očmi ter iz njih izrastlih mladik je ostalo do korenin divji trn, kakor si ga svojčas izkopala kjerkoli v naravi in ga presadila v vrt. V korenini pristno vrtnico lahko imenujemo taisto vrtnico, ki je tudi v korenini iste nara ve, ali recimo istega bistva in lastnosti, kakor so vejice ter krona. Kar ti pri visokostebelni vrtnici iz debelca samega do korenin pod okuliranimi očmi izraste, je in ostane vselej divji trn. Kar pa izraste pri v korenini pristni vrtnici, ali potem kjerkoli iz debelca, ali pa iz korenin, je že vrtnica — zmožna cvetja po svoji vrsti.

V korenini pristna vrtnica, ki navadno ne cvete na visoko, kakor visokostebelna — razun če je plezalka te ali one vrste, ki so navadno v korenini pristne, se spenjajo na kvišku in v večji ali manjši visokosti nastavljajo ter razvijajo svoj cvet.

Med tem ko visokostebelna vrtnica po visokosti divjaka, ki jej služi za podlago, nosi ponosno svojo krono in na njej cvetjce, ostane v korenini pristna vrtnica s svojo krono ter cvetjem ponižna tik zemlje. A pri vsem tem ti priporočam to vrtnico radi njenih prednosti, koje ima v višji meri nego visokostebelna vrtnica. Visokostebelno vrtnico je treba pri prezimovanju pripogniti k zemlji, jo pokriti z zemljo, listjem, s smrekovim, borovim ali jelkovim dračjem, ali jo vsaj povezati s slamno. Vsega tega truda v koreninah pristna vrtnica ne zahteva. Če vržeš nanjo kako listje ali dračje, je dobro in je hvaležna, ako ne, pa se bo tudi tako zadovoljila. Mraz v korenini pristni vrtnici ni tako nevaren, kot visokostebelni. Četudi po hudi zimi tu in tam pozebe kakšna vejica, ali se posuši radi drugih vzrokov, iz njene korenine smeš upati novih mladik ter cvetkov. Tudi dolgotrajni mrzli ter suhi vetrovi spomladi ji ne morejo škodovati tako hudo, ker je bolj nizka in baš radi tega bolj obvarovana. V poletju jej pa tudi burja ne more tolikanj do živga. Pride toča, ti visokostebelno vrtnico tako čisto oklesti in uniči, da se ti kaj lahko posuši. V korenini pristno vrtnico sicer tudi poškoduje na vejicah nad zemljo. Vejice bolj globoko iz zemlje izrašene pa ne bodo trpele ter zopet izrastejo. Vsekakor pa bo korenina, — srce vrtnice ostalo nedotaknjeno in bo zopet vnovič poglalo. V korenini pristna vrtnica je bolj trpežna, doseže višjo starost kakor navadna visokostebelna.

Je visokostebelna vrtnica slučajno na slabi podlagi, na slabem divjaku okulirana ali na katerikoli način cepljena, ne bo strpela dolgo — par let in ne veseli se je več. Druga je pri v korenini pristni vrtnici. Ako je le v dobri zemlji in je ne zanemarjaš pri režnji in gnojenju, po svoji naravi se uraste močno ter izraste v korenini in na ta način se ubrani zgodnje smrti. Omeniti pa je tudi, da se cvet pri v korenini pristni vrtnici navadno razvija lepo; med tem ko je pri visokostebelni vrtnici cvet vsikdar odvisen od divjaka, kako da je zdrav, čvrst ter krepk. Hitreje ti navadno v korenini pristna vrtnica nastavi popke in cvetje, kakor visokostebelna. Razne bolezni vrtnic v korenini pristni vrtnici sicer ne bodo prizanesle popolnoma tudi ne vrtnic škodljivci in škodljivke. Vendar jo manj napadajo, kakor se je dozda opazovalo. Škodljivi hrošči, ki frče po zraku ter si najraje izvolijo visokostebelno vrtnico kot žrtev in nevarna rožna osa jej tudi ni tako nevarna. Navadno najdeš to škodljivko vrtnice sedečo na visoki vrtnici — visokostebelni.

Iz teh navedenih prednosti v korenini pristno vrtnico samo na sebi priporočamo. Pri mojem veselju, kojega sem doživel tekom let pri vrtnicah, je bilo vsikdar največje, kadar se mi je posrečilo vzgojiti si katero v korenini pristno vrtnico prav odlične vrste. Vzgojil sem si pač kaj posebnega, izvanrednega ter lepega — (Dalje prihodnjic — samostanski vrtnar).

ZITNI TRG.

Položaj na žitnih tržiščih postaja vsled pomanjkanja denarja vedno težavnejši. Mnogo trgovcev, ki so ku-

pili večje množine žita na kredit, se nahaja sedaj v krizi, ker svojih obvez ne morejo izpolniti, ker ne dobe nikjer gotovega denarja. Kmetje se pa zopet nahajajo v veliki zadregi, ker ne morejo dobiti za blago takoj denarja, ki ga nujno za zimo potrebujejo. Zato ponujajo žito za vsako ceno onemu, ki jim ga takoj izplača v gotovem denarju. Zato pa cene zlasti pri pšenici in koruzi dnevno popuščajo. Moke se istotako malo prodajo, ker nam pri slabših vrstah konkurira Italija, boljših pa vsled krize ljudstvo ne kupuje veliko, izvoza pa zopet ni. Ugodna, topla jesen je zelo koristila zimskim setvam, ki kažejo letos, da bo žetev pšenice in sploh žita drugo leto še boljša od letošnje, če ne bo prehudih vremenskih neprilic. Vse to ima za posledico padanje cen žitu, toda do izvoza še vedno ne pride, ker na svetovnih tržiščih cene žitu istotako padajo, kakor pri nas. Kmetje iz Vojvodine, Banata in Slavonije, ki se navezani samo na to, kar izkupijo za žito, bodo težko prizadeti, če se razmere ne izpremenijo. Za Slovenijo pa je to stanje ugodno. Slovenci žita ne prodajo, le v nekaterih krajih kmetje pridelajo toliko žita, da ga lahko prodajo, drugod pa morajo celo moko kupovati. Pač pa prodajo pri nas mnogo fižola in krompirja, ki se pa še vedno lahko izvažajo, naš krompir, ki je izborne kakovosti, pa še kupujejo Banat, Slavonija in Srbija, kjer je bilo letos izredno malo krompirja. V glavnem so cene sledeče: Moka: V začetku tedna se je prodajala nularica po 530 dinarjev, pozneje pa že po 520 D za 100 kg.

Pšenica. V začetku tedna 330 D, koncem tedna po 320 D za 100 kg, pa še to so kupovali samo bački mlinci, ki imajo še dovolj kredita pri bankah ter lahko dobe denar. Pšenica iz Bosne in Slavonije na trg sploh ni prišla vsled konkurence pšenice iz Bačke.

Koruzi. Zelo mnogo še že trguje z novo koruzo, ki je letos zelo lepa. Cene se gibljejo okrog 225 D za 100 kg. Stare koruze se je prodalo manj. Zahtevalo se je pa 240—245 D za 100 kg.

Oves se je prodajal po 230 D za 100 kg.

Fižol se prodajo samo še iz Slovenije, izvažajo ga malo, več ga kupuje domači konzum. Cena boljšim vrstam 650—700 D za 100 kg, mešanim pa 400—425 D.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 87—88 D, 100 francoskih frankov stane 485—490 D, za 100 avstrijskih kron je plačati 0.1225—0.1235 D, za 100 češkoslovaških kron 253—254 D, nemške marke ne notirajo, in za 100 laških lir 383—384 D. V Curihu znaša vrednost dinarja 655 cent. (1 centim je 1 para). Od zadnjega poročila je vrednost dinarja poskočila za 5 točk.

RAZGLAS.

Občina Ljutomer bo dražbenim potom prodajala približno 100 hl svojega vina letošnjega pridelka in približno 50 hl letnika 1922. Prodajalo se bo dne 21. novembra ob 11. uri v občinski kleti v Ljutomeru, dne 22. novembra t. l. ob 13. uri pa v občinski kleti v Brebrovniku.

Interesentje se opozarjajo na obče znan izredno dober pridelek občinskega vina, ter se vabijo k dražbi.

1176

Zupanstva trga Ljutomer.

K št. 794-23.

Dražbeni oklic.

Podpisani okrajni zastop razpisuje na dan 18. novembra 1923, ob 14. uri (2. uri popoldne) na licu mesta v Gaju v bližini posestva Potnik (občina Zgor. Sv. Kungota)

licitacijo za prodajo lesa starega občinskega pesniškega mosta in trčice.

Izkupilo se mora takoj po dražbi izplačati proti potrdilu uradniku okrajnega zastopa mariborskega.

Okrajni zastop v Mariboru, dne 10. novembra 1923.

Vladni komisar:

dr. Leskovar s. r.

Kupilo se hmelovke

Ponudbe naj se stavijo na

Hmeljarno Žalec.

ALOZIJA ZAVODNIK naznanja v svojem, kakor tudi v imenu otrok ALOZIJA in ANDREJE ter vseh ostalih sorodnikov tužno vest, da je njen preljubljeni soprog, oziroma oče, gospod

Andrej Zavodnik

mesar in gostilničar

danes 8. t. m. zjutraj ob 6. uri, po kratki, mučni bolezni, previden s tolažil sv. vere za umirajoč, 59. letu starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb se vrši v soboto, 10. t. m., ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Prešernova ul. 20, na Mestno pokopališče.

Sv. maša zadušnica se bo brala v ponedeljek, dne 12. t. m., ob 7. uri zjutraj v cerkvi sv. Danijela v Celju.

V Celju, dne 8. novembra 1923.

Hiša, 4 sobe, kuhinja, tik državne ceste. pol orala zemlje, četrt ure postaja Slicnica pri Mariboru, s pohištvom prodam. Naslov v upravnistvu. 1201

Varčna kuharica, izurjena v gospodarstvu, hoče z novim letom spremeniti službo in priti v kako župnišče. Naslov pri župnijskem uradu v Selnici ob Dravi. 1199

Izvanredni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Gornji Polskavi se vrši v nedeljo, dne 18. t. m. ob 2. uri popoldne pri g. Katz št. 29. Dnevni red: Sprememba pravil. 2. Slučajnosti. 1193

Javna dražba.

Gozd nad 10 oralov in dva gmajnska deleža v občini Boreci pri Križevcih, last Križevske opekarne, se na drobno prodaja na javni dražbi

dne 28. novembra 1923 ob 11. uri

na lici mesta v gozdu.

Pojasnila daje notar dr. I. Stojan v Ljutomeru. 1186

Vsem, ki so nam izkazali tolažilno sočutje povodom prebitke izgube soproga, očeta, tasta, brata, strica in svaka, gospoda

Antona Baumgartner

veleposestnika in cerkvenega ključarja

se tem polom globoko zahvaljujemo preč. gospodu duhovnemu svetovalcu erceju Frangež za tolažilne besede ob odprtem grobu, čast. gospodu patru Henriku za spremstvo gospodu pevovodji nadučitelju Vauda in celumu peskemu zboru za žalostinke sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti.

Sv. Marjeta ob Pesnici, dne 4. novembra 1923.

Zalujoči rodbin Baumgartner in Plešič.

Išče se za novorojenčka dober prostor na deželi blizu Maribora. Ponudbe poslati na upravnistvo lista. 1183

Jabolčni divjaki, krog 150 m visoki, se samo osebno odajajo pri Prislani (Male) v Braslovcah po 2 K za komad.

Prodaja se ali za malo posestvo zamenja lepo posestvo, tri četrt ure od Maribora, 6 oralov, zidano z opeko krito poslopje, redi lahko 1 konja, 2 kravi, 10 svinj. Sadonosnik da 30 hl pijače. V kleti, primerni za vinsko trgovino, je 60 sodov; velika stiskalnica, žrmlje. Proda se zraven okoli 40 metercentov sena, 8 svinj, koruza, pšenica, krompir itd. Cena 700.000 K. Pojasnila daje hišnik v Cirilovi tiskarni. 1180 2-1

Štirikolesno brizgalno, starejši sistem, proda poceni občina Mota pri Ljutomeru. Poročila daje županstvo. 1190

Tomažovo žindro, fosfat, kalijevo sol in druga gnojila dobite vedno v zanesljivi kakovosti najceneje pri Kmetijski zadrugi v Ptuj. 1175 5-1

Malo posestvo se ugodno prodaja pri Sv. Marjeti (Margečka) št. 70 na Dravskem polju. Hiša zidana, z opeko krita, 2 orala njiv in en oral gozda; v hiši je vžitkarica. Pojasnila se dobe pri Petru Kureš, posestniku v Moškanjcih pri Ptuj. 1182 2-1

Dražba. Dne 24. novembra 1923, ob 10. uri predpodnem, se draži enonadstropna vogelna hiša z gospodarskim poslopjem pri Glavnem trgu v Brežah (Friesach, Karnten) z 2 in pol oralom njive in travnika z sočivnikom. Sklicna cena 100 milijonov na. kron (blizu 120.000 din.). Kupec se lahko takoj vseli. Natančna pojasnila daje inž. Maks Leyrer, Sv. Vid ob Gl. ni. 1194

Prvovrstne enoletne trte na Rip. portalis cepljene, z dobrih koreninami, kakor tudi sadno drevje vseh vrst se po ceni odda. Naročila sprejema, dokler traja zaloga, Fluher, Maribor, Gregorčičeva ulica 8, 1. nadstropje. 1172

Gamaše, podplate, usnje kupite najbolje pri O. Skaza in drug v Ptuj, Dravska ulica št. 6. 1174 5-1

Velik kozuh, dobro ohranjen, se prodaja za 1000 din. pri dr. Franku, Maribor, Prešernova ulica 2. 1179

Po ceni se prodajo: ena zofa, ene sani, en lincer-voz in dvoje kmečkih koles. Franc Roškar, Cesta na Brezje 54, Pobrežje pri Mariboru.

Za svojo se vzame pridna in poštena, uboga, 14letna deklica že umrlih starišev. Karl Stojan, listonoša, Poljčane.

Zagačena samca išče Fran Lebarič, Zg. Sv. Kungota. 1196 nah. 1198 3-1

Prodajo se: njiva, dva travnika in gozd v Zgornjem Dupleku. Vpraša se v gostilni Partlič v Dupleku, pošta Vurberg. 1184

En enovprežni in en polkriti vez se prodaja pri kovaču Vinka Bezjak, Tezno pri Mariboru št. 8. 1171 2-1

Zagar samec se takoj sprejme. Plača po dogovoru. Ponudbe na: Alojz Nemec, Rečica, pošta Laško. 1170

Vajenec poštenih starišev z dobrimi šolskimi spričevali spričevali se sprejme v trgovino z mešanim blagom Davorin Tombah, Sv. Vid pri Ptuj. 1169 3-1

Lipov les kupi Ivan Sojč, kipař, Maribor, Cankarjeva ulica 28. 1177 2-1

Zahvala.

Ker nam ni mogoče, da bi se vsakemu posebej zahvalili za mnogoštevilno izkazano sočutje med boleznijo in ob smrti našega nepozabnega, dobrega soproga in očeta, gospoda

Andreja Zavodnika

ki nam je blažilo našo žalost, za mnogobrojne cvetlice in vence, za izredno veliko soudeležbo pri pogrebu, se tem potom najsrčnejše zahvaljujemo. Posebej se visokočastiti duhovščini za sprevod, gg. zdravnikom, zlasti g. dr. Jesenku za njegov trud, spoštovani mesarski zadrugi in g. Rebenschegg, spoštovani zadrugi gostilničarjev, celjskemu pevskemu zboru za ganljivo nagrobno, raznim p. n. odposlancem, meščanstvu, kakor tudi ljubim sočutnim prijateljem in znancem od blizu in daleč izrekamo svojo prisrčno zahvalo.

Celje, v novembru 1923.

1197

Lujza Zavodnik, in otroci.